

## ÎNCHEIERE

19 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Iulia Sîrcu  
Nicolae Clima  
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Eufrosinia Belecci,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Efrosiniei Belecci împotriva lui Nicolae Acbaș, intervenienți accesoriu Valentin Bahneanu, Liudmila Vasileva, Pavel Topală, Biroul Notarial Liubovi Cîrbova, Biroul Notarial Olga Mihailiuc și Biroul Notarial Chiril Pascari cu privire la anularea contractelor de vânzare-cumpărare a loturilor de pământ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Eufrosinia Belecci și menținută hotărârea Judecătoriei Basarabeasca din 31 ianuarie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

constată:

La 30 septembrie 2011 Eufrosinia Belecci a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolai Acbaș, intervenienți accesorii Valentin Bahneanu, Liudmila Vasileva, Pavel Topală, Biroul Notarial Liubovi Cîrboba, Biroul notarial privat Olga Mihailic și Biroul Notarial Chiril Pascari privind anularea contractelor de vânzare-cumpărare a loturilor de pământ nr. 5033 din 02 decembrie 2008, nr. 4463 din 08 decembrie 2008 și nr. 1503 din 29 martie 2010.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în urma decesului Irinei Belecci, mamei soțului său, ultimul, prin certificatul de moștenitor testamentar a devenit proprietarul terenului agricol cu suprafața 1.8901 ha, cu nr. cadastral 1201205.256, a terenului agricol cu suprafața 0.3398 ha, cu nr. cadastral 1201205088 și a terenului agricol cu suprafața 1.01 ha. cu nr. cadastral 1201085276.

Susține că la 08 decembrie 2008 pârâtul Nicolae Acbaș acționând în baza unei procuri, din numele soțului ei, Vladimir Belecci, care a decedat la 02 decembrie 2010, a încheiat cu Liudmila Vasileva contract de vânzare-cumpărare, prin care a vândut la prețul de 9450 lei terenul agricol cu suprafața de 1.8901 ha, cu nr. cadastral 1201205.256.

La aceeași dată, la 08 decembrie 2010, pârâtul la fel acționând din numele soțului, ei, a încheiat cu Valentin Bahneanu contract de vânzare-cumpărare, prin care a înstrăinat la prețul de 1360 lei lotul de teren agricol cu suprafața de 0.3398 ha, cu nr. cadastral 1201205088 și la 29 martie 2011 a încheiat cu Pavel Topală contract de vânzare-cumpărare, prin care a vândut la prețul de 1000 lei lotul de teren agricol cu suprafața de 1.01 ha. cu nr. cadastral 1201085276.

Consideră contractele menționate ilegale, deoarece afost încheiate fără acordul ei, deși bunurile date erau proprietate comună în devălmășie.

Afirmă că i-a devenit cunoscut faptul că pârâtul a încheiat contractele sus menționate prin viclenie, folosindu-se de faptul că soțul ei nu cunoștea legea, iar dînsa și familia sa nu au avut careva foloase în urma tranzacțiilor respective.

Menționează că aceste loturi de teren reprezenta o sursă reală de venit, care poate să-i asigure un mod de viață mai decent.

Solicită anularea contractelor de vânzare cumpărare a loturilor de pământ nr. 5033 din 02 decembrie 2008 încheiat între Acbaș Nicolae și Bahneanu Valentin, nr. 4463 din 08 decembrie 2008 încheiat între Acbaș Nicolae și Vasilieva Liudmila și nr. 1503 din 29 martie 2010 încheiat între Acbaș Nicolae și Topală Pavel și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Basarabeasca din 31 ianuarie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat de către Efrosinia Belecci și menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziilor sale instanțele sau referit la faptul că acordul reclamantei la înstrăinarea terenurilor nu a fost necesar, odată ce aceste terenuri au avut statut de proprietate personală a soțului ei, dobîndită pînă la căsătoria cu reclamanta.

La 05 iulie 2013 Efrosinia Belecci a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești emise pe marginea pricinii în cauză, considerându-le neîntemeiate, la caz nefiind verificată esența cauzei și verificate superficial probele anexate la materialele cauzei.

Susține că instanța de judecată neîntemeiat a purces la examinarea cauzei în lipsa sa, dînsa nefiind citată în modul prevăzut de lege, fiindu-i pe cale de consecință încălcat dreptul la un proces echitabil, asigurat prin art. 6 CEDO.

Afirmă că nu poate fi reținută concluzia instanței de judecată precum că bunurile litigioase aveau statut de proprietate personală a soțului, dobîndite pînă la încheierea căsătoriei, fapt ce implică la caz examinarea superficială a pricinii, or, căsătoria dintre dînsa și soțul ei a fost încheiată la 13 ianuarie 1979, duplicatul actului fiind eliberat la 08 august 2007.

Susține că în urma decesului mamei soțului său, bunurile litigioase, prin certificatul de moștenitor au devenit proprietatea soțului.

Întru susținerea poziției sale invocă prevederile art. 372, alin. (3) Cod civil, potrivit căruia bunurile fiecăruia dintre soți pot fi declarate proprietatea lor comună în

devălmășie, dacă se constată că în timpul căsătoriei s-au făcut din mijloacele lor comune investiții care au sporit simțitor valoarea acestor bunuri.

Insistă că aportul său adus la îngrijirea acestor terenuri și îmbunătățirea se confirmă prin certificatele de cost a terenurilor agricole eliberate de Agenția de Stat Relații Funciare și Cadastru, prin care lotul de teren cu suprafața de 1,8901 ha la 06 noiembrie 2008 a fost estimat la prețul de 60744 lei, însă Acbaș Nicolae le-a vândut la un preț derizoriu de numai 9450 lei.

Consideră că încheierea contractelor litigioase s-a efectuat în contradicție cu prevederile legislației în vigoare.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Belecci Efrosinia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în

cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Belecci Efrosinia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Belecci Efrosinia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul Efrosiniei Belecci se consideră inadmisibil.  
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva